

מ"ת 48151/12 - מדינת ישראל - נגד עדי מזרחי (עוצר) -

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

מ"ת 48151-12-22 מדינת ישראל נ' מזרחי(עוצר)
לפני כבוד השופט שמואל מלמד
מדינת ישראל - ע"י עו"ד כנרת מור ועו"ד אביב בר אור
המבקש

נגד
עדי מזרחי (עוצר) - ע"י עו"ד אמיר ברכה ועו"ד ישראל בזנה
המשיב

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"א-1996 (להלן: "חוק המעצרים") למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו במסגרת תיק פלילי 48193-12-22.

2. כתוב האישום אשר הוגש נגד המשיב ביום 22.12.22 המיחס לו עבירות אלה:
  - רצח - עבירה לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
  - השמדת ראה - עבירה לפי סעיף 242 לחוק העונשין.
  - שיבוש מהלכי משפט (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.
  - קשרת קשר לביצוע עון (шибוש מהלכי משפט) - עבירה לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין.
  - איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

3. עובדות כתוב האישום הן כדלקמן:
בתאריך 23.11.22, בשעה 18:28, יצא הנאשם מביתו, ברחוב יוטבתה 11, חולון (להלן: "בית הנאים") כשהוא רכב על קטנוע ימאה, מסוג X-MAX-T, ל.ג. 82-633-84, המצוי בבעלותו (להלן: "האופנו").

בשעה 18:30 או בסמוך לכך, הגיעו מרior וולקוב ז"ל, יליד 1970 (להלן: "המנוח") ובתו זוגו, הגברת ילנה גולטיאיב, ילידת 1973 (להלן: "ילנה") לצומת הרחובות אילית ושדרות יוספטל, חולון (להלן: "הצומת") וחצאו את רחוב אילית, במעבר הח齐יה, באור יורך, מזרחה למערב (להלן: "מעבר הח齐יה").

אותה עת, רכב הנאשם על האופניו בנסיעה מהירה, ברוחב אילת מדרום לצפון, והמשיך בנסיעתו על מעבר הח齐יה, כשאור אדום בכיוון נסיעתו ועוצר רק לאחריו, וזאת בשעה שלנית והמנוח ח齊ים את מעבר הח齐יה. ומשהבחן אילנה, כי הנאשם רכב על האופניו באופן המסקן הולכי רגל, ולאחר שסיממה את ח齊ית מעבר הח齐יה, צילמה את הנאשם תמונה אחת, באמצעות מכשיר הטלפון הסלולרי (להלן: "הצילום") וביקשה להמשיך בדרך ולחצות את רחוב יוספטל מדרום לצפון על מעבר הח齐יה (להלן: "מעבר הח齐יה"), כשבשלב זה המנוח נפרד מילנה ונפנה לכיוון דרום.

משהבחן הנאשם כי אילנה צילמה אותו, נסע בעקבותיה, תוך שהוא חוצה את הצומת באור אדום ובניגוד לכיוון התנועה, באופן המסקן את משתמשי הדרך. הגיע לילנה, חסם את דרכה עם אופניו, על מעבר הח齐יה, באופן מיידי ובכוונה להפחידה, ודרש ממנו למחוק את הצלום. בתגובה, אמרה לו אילנה: "מה אתה רוצה ממנו? לך אתה מפה" והחלה לצעוד במעבר הח齐יה, כשהנאשם המשיך לנסוע אחריה על מעבר הח齐יה, התקרוב אליה, שב וחסם את דרכה באופן מיידי ובכוונה להפחידה, וחר על דרישתו כי תמחק את הצלום.

בשלב זה, הבחן המנוח במתරחש, חצה את מעבר הח齐יה, כשהוא פושט את ידיו לצדדים, שכפות ידיו חשופות ושאל את הנאשם "מה קרה? מה קרה?". המנוח נעמד בין אילנה לנאשם, תוך שהוא נוגע קלות במרפקו הימני של הנאשם, שב ושאל אותו: "מה אתה רוצה?" וביקש ממנו להמשיך לנסוע. בתגובה לדברי המנוח, גמלה בלבו של הנאשם החלטה להミית את המנוח וכדי להוציא אותה לפועל, שלף הנאשם מבין בגדיו חפץ חד (להלן: "החפץ החד"), וזכיר עמו את המנוח בלבו בכוונה להמייתו.

מיד לאחר מכן, נמלט הנאשם מהמקום שבו רוכב על אופניו במהירות. וכתוצאה מהדקירה הקטלנית התמוטט המנוח על אי התנועה.

בשעה 18:38 או בסמוך לכך, הגיע לזרה צוות רפואי של מגן דוד אדום (להלן: "צוות מד"א") ומצא את המנוח שוכב על אי התנועה, מחוסר הכרה, ללא נשימה עצמוני, ללא דופק נימוש ועם חבלה חרודת באזורי הפטמה השמאלית. צוות מד"א טיפול במנוח ופינה אותו לבית החולים ולפISON בחולון. בתום מאמרי החיאה ממושכים, בשעה 19:43, נקבע מותו של המנוח.

לאחר שנמלט מן מהזירה, השליך הנאשם את החפץ החד וכן ריסק ושרף את הטלפון הסלולרי שלו, למקום ובשעה שאינם ידועים למאשמה. ובסמוך לכך, קשר הנאשם קשר עם אחרים להעלמת ראיות נוספת ולשבש מהלכי משפט (להלן: "הקשר הפלילי"), באופן הבא:

א. במסגרת הקשר הפלילי, ביום 24.11.22, בשעה 12:42 או בסמוך לכך, הביא נ.ש. לנאשם טלפון סלולרי חדש בתוכנית פריפייד.

ב. במסגרת הקשר הפלילי, ביום 24.11.22, בשעה 14:12 או בסמוך לכך, הביא נ.ש. לבתו של הנאשם בקובוק ובו נוזל טרפנטין, באמצעותו ניסה הנאשם להסיר סימנים ייחודיים, שהוספו על ידו לאופניו, במטרה למנוע את זהויותו.

ג. במסגרת הקשר הפלילי, במהלך יום 24.11.22, תיאם הנאשם עם אחרים כי ייקחו את האופניו מביתו ויעלימו אותו. בהמשך לכך, בשעה 15:56 או בסמוך לכך, הוציא הנאשם את האופניו מחוץ לביתו והותיר אותו ברחוב, כשהוא מונע, ואת הקסדה הניכת על הכידון. דקות ספורות לאחר מכן, הגיע ע.ע. לבתו של הנאשם, ונסע עם האופניו מהמקום.

טיעוני ב"כ הצדדים:

4. ב"כ המבקשת הגישה עיקרי טיעון בכתב וכן טענה בדיון לפני כי הסרטון היא ראייה קריטית להבנת האירוע ולראיות התביעה.

לטענה המשיב אחז חוץ בידו. דבר המבוסס ראייתם מראיות שונות ואובייקטיביות שכולן יוצרות תמונה Kohrenstein. טענה ב"כ המבקשת כי בחוות הדעת יש אמירה חד משמעית של הפטולוג, כי מדובר בפצעה שהיא פצע דקירה (מסומנת בצלום בסימן 5 א) שהتلכד אליה החתק הרפואית של פתיחת החזה בבי"ח ולפISON לצורך עיסוי בחזה פתוחה. הפצעה של הדקירה ביחיד עם הפתיחה של הניתוח, זהו האורך של 2.6 - 2.7 ס"מ שב"כ המשיב ציין בטיעונו.

ב"כ המבקשת הפנטה לסרטון האירוע וטענה כי רואים את עצמת הדקירה, לטענה זה לא מקרה של מישחו שהודף מישחו אלא רואים הנפת יד מלמטה למעליה ולאחר מכון הוצאה הסיכון בכיוון אופקי אחר. לטענה זה מתישב עם מצא תועלות הדקירה שלגביהם נאמר שמבנה התעללה היא יצאת דופן וזאת לנוכח הזריזיות של התנועה בדקירה. ציינה כי חוות הדעת הפטולוגית אומרת באופן חמור באופן חד ממשמעי שפצע הדקירה לפי האבחון המקצועני הוא שגרם למות המנוח (5א ולא 5ב) ולא פצע פתיחת בית החזה שלא היה פצע דקירה מעולם.

טענה כי חוות הדעת גם מתייחסת לכך שהיא מדובר בלהב קטן כפי שגם עולה מהראיות בתיק. טענה כי ככל החוץ עמו בוצעו הדקירה, לא נמצא, אך ניתן לדעת מהראיות בתיק שהה חוץ היה חוץ. ציינה כי המשיב שיתף פעולה תחיליה, אך בשלב מסוים הפסיק לשתף פעולה ולא הסכים לבצע את הצבעה למקום שזרק את הכליל. טענה כי אין מרכיבים את הכליל. יש ראיות בתיק לביצוע דקירה באמצעות חוץ, מעצם הימצאותו בידי המשיב וגם מעצם היותו חד. בנוסף, מהאמור בחוות הדעת הפטולוגית המשלימה את התמונה של הדקירה שגרמה לפגיעה ישירה בלב ולסתיבת המנוח.

ב"כ המבקשת טענה כי טיעונו של ב"כ המשיב אינם סבירים, ללא בסיס על חומר הראייתי. ציינה כי הטיפול שהמנוח קיבל בבית החולים ולפISON בו הוא מתחילה לעבר עיסוי חזה פתוחה. הטיפול הזה הוא שמקשה כמעט במעט על הפטולוג לקבוע נחרצות את פצע הדקירה היהות והוא מתלכד עם הטיפול אך לטענה זה לא שולל את האבחנה המקצועית והברורה שפצע הדקירה הוא המsoon 5א בעיקול שלו.

טענה כי מדובר בנסיבות ונסיבותיה של חוות דעת פטולוגית כשמנגד אין אף חוות דעת סותרת, טענה שבימ"ש זה אינו יכול במסגרת ראיות לכואורה באמת להיכנס לעומק מקצועיות חוות דעת כဆן מנגד חוות דעת סותרת.

ב"כ המבקשת טענה כי המנוח ורعيיתו לא ראו את אחור הפצע, זה היה פצע לא מדם. מיד אחרי שרעית המנוח מוריידה לו את החולצה, המנוח מחזיק את החזה בדיקון במקום של הדקירה, מעוזות את הפנים בכאב ונופל לכיוון הרצפה כשהוא אומר "אני לא מרגש טוב". מאותו רגע הוא לא אומר יותר כלום כי הוא מאבד את החים שלו באותו הזמן, לפני טיפול רפואי ולפני המנתחים שפותחים את החזה, ולפניה העיסוי שנעשה. טענה כי לגבי הרקע הרפואי של המנוח, נבדקו כל האיברים הפנימיים ונשללה מחלה או בעיה כלשהי. הדבר היחיד שמאבחן הפטולוג זה טרשת עורקים והוא שולל את תרומתה לאירוע.

ב"כ המבקשת טענה לעניין בגדיו של המנוח, כי הם נתפסו טרם זוהמו, ציינה כי זה דבר שכיח שבנסיבות לחץ של ביצוע קבורה הביגוד מגיע בשלב מאוחר יותר לבחינה. וכן טענה כי טענה זו ב"כ המשיב צריך לעלות בתיק העיקרי ולא לפתחו

ב"כ המבקרת טענה לעניין הודיעתו של המשיב, כי המשיב בעצם הודה כי החזק חוץ חד אף שינוי גרסאות בעניין.

5. ב"כ המשיב טען בדיון כי מדובר בטרגדיה של אדם שעשה טעות, הוא פגע באדם אחר אבל לא ذكر אותו. טען כי בשום שלב של הסրטן לא רואים שהמשיב מוציא משאו מהיכים, מוציא משאו מהאופנו או שיש לו משאו ביד. אלא על פי הסרטן נראה המשיב נתן מכח, מחייב את היד ואז רואים ידית או משאו מסוים ביד. טען כי אף רעיית הקורבן אמרה כי לא רואה דקירה אלא היא ראתה מכח. ב"כ המשיב טען כי כל התאוריה של הדקירה התפתחה מזה שרעיון הקורבן התקשרה لماذا ואמרה "تبאוו מהר, ערבי זכר את בעלי". טען כי מဂיעים אנשי ההצלה למקום וכולם מלבד אחד, אמרו שאין דקירה. ובנוסף ציין אודות מזכר של שוטרת שמצוין בוشيخ עם נציג מד"א אמרה לה זהה או אירוע לבבי או נפלת סוכר. טען כי זה שהעללה את ההשערה שמדובר בדקירה ע"י דוקרן היה פרמדיק בשם דניאל ברוצקי שהוא מסר את הגישה בתקורת ולא נחקר במשטרת. ב"כ המשיב הפנה לsicom ביקור ברפואה דחופה וטען כי מי שהכניס את הסcin שגרמה למותו של קורבן העבירה זה בית החולים.

ב"כ המשיב טען כי מצבו הרפואי של קורבן העבירה לא נבדק ע"י המכון לרפואהnsic. לטענתו ככל שאין טענה בדבר סיבת מוות אחרת אלא רק בגלל פצע דקירה בלב, הוא סבור שיש לשחרר את המשיב כבר עתה.

ב"כ המשיב טען כי המכון לרפואהnsic לא ביקש היסטוריה רפואית של קורבן העבירה. טען כי קורבן העבירה סבל מטרשת עורקים, וכי עבר שני צנתרים וסבל מסוכר גבוה. ב"כ המשיב התייחס לדוח הפטולוגי וממצאיו וטען כי הפגיעה המדווח עובה כחוט השני ממוקם האירוע לביה"ח למכון לרפואהnsic. אף אחד לא רואה אותו וכולם מתעלמים ממנו.

ב"כ המשיב טען כי המשיב נתן אגראף לקורבן העבירה. וכן טען כי הנקב בלב שיש בתמונות, היה נקב אחד של 3 - 4 מ"מ. וכי חור בלב לא היה. אלא לטענתו החור נעשה מסcin שחתכה את הבשר כדי להכניס נקב. ב"כ המשיב טען כי בשטח יש פצע של 3 - 4 מ"מ, וכש מגיע לביה"ח משתמשים בסקרפל שבעל להב של 2 - 3 ס"מ שעימיו דקרו לו את החזה ולטענתו נראה בטיעות חדרו ללב ואז נוצר הפגיעה. ב"כ המשיב טען כי בסרטון רואים תנועה מהירה וחדה, של אגראף ואחרה. וטען כי פרטי הלבוש של קורבן העבירה הווערו למכון לרפואהnsic 5 ימים אחרי שהוא נפטר.

ב"כ המשיב חזר על טיעונו כי חווות הדעת מלמדת על חולשת הריאות ביחס לקביעת סיבת המוות. וטען כי המשטרה התרשלה בתפקידה כשלא חקרה את אנשי הטיפול בשטח. ב"כ המשיב חזר על הכתוב בחווות דעת כי הפגיעה נגרם כתוצאה מחוץ חד, שההו סcin הסקרפל לטענתו. טען כי זה מסתדר היטב עם חומר הריאות ועם חווות הדעת. ואינו צריך חוות דעת נגדית שתגיד שמדובר לא עווה פצע של 2.5 מ"מ אורך.

ב"כ המשיב טען כי אינו מכחיש שהמשיב שיבש. לטענתו המשיב נלחץ. וכי אף הודיעתו במשטרת מלמד על העובדה שלא הייתה שום כוונה להרוג. וטען כי ההתנגדות של המשיב אינה התנגדות של רצח קר רוח, שמסתובב ברחוב ודקר מישחו למותו. ב"כ המשיב התייחס לסרטונים של האירוע, טען כי המשיב לא יכול היה לראות כי המנוח מתמוטט על אי התנועה. טען כי רואים אחרי האירוע שהמשיב פותח את היד ויכול היה לחזק מצית, מפתח, או כל דבר. טען כי גם אשתו של המנוח אומrette שלא ראתה את הלוב אבל כשהוריד המשיב את היד ראתה משאו בידו. אמרה ששחרירמה את החולצה, לא ראתה דקירה. טען כי אמרה שבגלל שראתה את הקת, אז חודה שזה scin. טען ב"כ המשיב כי אף אחד

לא ראה חוץ חד. ב"כ המשיב טוען כי אין מחלוקת שלמנוח היה פצע אחד כשבוטופס רשום 4-3 מ"מ.

ב"כ המשיב טוען פגעה בזכות המשיב לחקר האמת, טוען כי בשל התרשלות המשטרה המשיב מואשם ברצח ולא בעבירה אחרת. טוען כי גם מעצרו של המשיב היה אלים, כלבו נורא לממות ואשתו נפצעה ברגלה. טוען כי בשלוב שלל הראיות כגון דברי אשת המנוח בחקירותיה במשטרה, הודיעות המשיב, הודיעות העדים הננספים ודוחות רפואיים, לטענות לא ניתן היה לקבוע שיש ראיותلقואורה שהמשיב ביצע רצח.

דין והכרעה

6. מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בהליך העיקרי תלוי בהתקיימותם של שלושה תנאים מצטברים כפי הקבוע בהוראת סעיף 21 לחוק המעצרים. תנאים אלה הם: קיומן של ראיותلقואורה להוכחת האשמה; קיומה של עילת מעצר; והיעדר חלופה אשר הולמת את מטרת המעצר תוך פגעה פחותה בנאשם. בסוגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני, או לבחון חלופות מעצר אחרות.

כאשר בוחנת קיומן של ראיותلقואורה בשלב הדיון בבקשתה למעצר עד תום ההליכים אינה בוחנה אם להרשיע הנאשם או לזכותו, אלא בוחנת קיומו של פוטנציאל הרשעה. בוחנה זו נעשית בתחילת של הליך הפלילי ולא בסופו ומכאן כי עניינה באומדן הסיכוי להרשעה על בסיס הערכת הראיות הגולמיות והמכלול הראייתי הלאורי שלו.

לאורך הזמן גובשו בפסקת בית המשפט העליון אמות מידת בוחנת קיומן של ראיותلقואורה בהליך מעצר, כאמור על פי הפסיקה בודק בית המשפט האם הראיות הגולמיות שבידי התביעה מקומות סıcıים סביר להוכחת אשמתו לאחר קיום הליך הוכחות. כאשר בית המשפט אינו נדרש בשלב זה לעמוד על משקלן של הראיות ומהימנות העדים, בוחנה השמורה להליך העיקרי, אלא עליו לבחון האם קיימים סיכויים סבירים שיעבורו של הראיות הגולמיות במהלך המשפט יוביל לביסוס אשמת הנאשם מעלה לספק סביר. נקבע כי אף ראיות נסיבותות, שעשוות לבסס תשתייתلقואורת למעצר עד תום ההליכים, מקום שהן מצטברות לכדי מסכת ראייתית רצופה שיש בה פוטנציאל להרשעה. ולצד זאת נפסק

כי מקום בו קיימים כרטום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלאורי, על בית המשפט לשקול אם להימנע ככל ממעצר או להסתפק בשחרור הנאשם לחלופת מעצר.

7. כיוון שהסנגור הודה בקיומן של ראיות לעניין שיבוש ההליכים הרי שההחלטה מתיחס ארוך ורך לראיות לעברת ההמתה.

8. במפגש אكريאי בין שני אנשים, בעקבות הערה שנאמרת לאדם, הוא עושה פעולה שנראית על פניה כמתן מכחה בזיה של الآخر. ניתן להבחן כי נתן המכחה אווז בידו חוץ ללא ידוע טיבו. בעבר מספר שנית האדם שקיבל את המכחה מתמוטט על הארץ ומאבzd חייו. האם ניתן לקבוע כי מדובר במאות ספונטני של המנוח? זהו סיפור המעשה לשיטת המשיב שנמסרה בבית המשפט בדיון בראיות. לטענות אלו אין לה שום הסבר ולא ישענות על הראיות

המציאות בתיק. הטענות אינן נשענות על בסיס כל שהוא מבוסס מדעית المستمر על חוו"ד התומכת בעונות אלו בחלוף מעל שניםים לביצוע העבירה. הדבר הבעיתי ביותר שטענות המשיב סותרות ראיות המציאות בתיק החקירה. האם בית המשפט רשאי לקבל טענה חלופית זו במסגרת דין ראיות כהסבר חלופי לתזת התביעה, לפיה המשיב הוא ש开阔 את המנוח בלבו וגרם למותו.

9. לאחר שבחנתי את מלא חומר הראיות שהוצג לפני ונתתי דעת לייעוני בא כוח הצדדים, לפי אמות המידה החלות בשלב דין זה של הלין המעצר, הגעתו לכל מסקנה כי קיימת תשתיות ראיותית לכאוית המבוססת סיכי סביר להרשעת המשיב בעבירות המียวחות לו.

אני מוצא לדוחות את תזת ההגנה לראיות המציאות בתיק ולקבל את התזה של התביעה שמסתדרת יותר עם הראיות בתיק החקירה. אסקור להלן את עיקרי התשתית הראיותית הלאורית לכתב האישום ולאחר מכן אנמק מסקנותי.

9.1 סרטון הנקרא - "סרטון הדקירה" - נוכחים בסרטון רוכב אופנו, אשת המנוח והמנוח. נראה המנוח ניגש לעבר האופנו. הנג האופנו נראה לוקח משחו בחלקו התיכון של הכידון ולאחר מכן ידו השמאלית מונפת לאחר, מתקפלת לשם תנופה ואז יש פגעה במנוח בחזקה. נראה שהאופנו אוחז בכף ידו חפים. מהסרטון ניתן לראות כי מדובר בדבר מה שחלקו האחורי בווק.

9.2 סרטון הנקרא - תיעוד הדקירה והtmpotot המנוח על אי התנועה - בסרטון נראה המנוח ניגש לרוכב האופנו, עומד מול רוכב האופנו, כאשר חלק מגבו של המנוח מופנה לבת הזוג. המנוח למשה עומד חוץ בין השניים. נראה רוכב האופנו בדקה 17:18:30 לוקח מה חלק התיכון של הכידון חוץ. בדקה 18:18:30 נוטן הולם עם ידו השמאלית במנוח בחזקה. ניתן להבחן כי המשיב אוחז בידו בדבר מה. בדקה 18:20:30 נוטע מזירת האירוע.

9.3 הודעת המשיב מיום 22.11.24 - מסר נגד החשדות כי "זה לא אני" המשיך לשאלות החוקרת כי "אני לא עשית כלום". מסר כי נתן בצהרים את האופנו לחבר ואמר: "אני לא יכול להגיד לך שם אני מפחד". מסר כי האופנו על שמו, הוא מסלים עליו אך הוא חולק את השימוש באופנו עם שותף. מפחד לומר שמות. אמר כי "יש להם כאלו את המפתח של השער שלי לא של הבית של השער של החדר... ונכנסים בהם לוקחים אני לא ידוע ספציפית מי גבעומי לicked את האופנו ואת מי תפסתם על האופנו אבל אני לא רוצה להגיד שמות... אני מפחד להגיד את השם..." בהמשך מסר כי אחרי הצהרים ישב עם חברים בפרדים ולאחר מכן היה צריך את האופנו לחקירה שבע, בצדี้ לשבת אצל חבר. לאחר המשך תשאל שבו המשיב לא עונה בצורה ברורה, הוא עונה לחוקרת כי נסע לחבר של אביו בת"א, ששמו "שמעון" ואני זכר את השעה במדויק, אלא שזה היה בסביבות שש- שבע, טובע כי אינו זוכר שעות. בהמשך מסר כי יצא בסביבות שבע וחצי. מסר כי אח"כ נאמר לו לחזור מהר לביתו ולא לצאת מהבית "...קיבلت כל מיני הוראות מה לעשות מה פה מה שם". מסר כי ידוע שלקחו את האופנו ואני ידוע מי לocket. מסר כי הזהירו אותו "שאם אני אדבר יפגעו بي". מסר כי ידוע שהאופנו קשור לאיורע כי גם הוזהר וגם ראה בתקורת, מסר כי "משהו אחד בא אליו בבית ספציפית אמר לי מהهو שלא אומרם בטלפון". מסר כי כנראה לא סמכו עליו וכן העדיפו להגיע בעצמם לקחת את האופנו. בהמשך אמר לחוקרם: "אני מעדיף לשמור על

זכות השתקה אני לא יודע לאיזה כיוונים זה הולך, אני מפחד באמת שאנו יאכל מהו שהוא לא שלי.

9.4 **הودעת המשיב מיום 26.11.22** - החקירה מתחילה כשהמשיב נסער וובכה, מקרים בפניו את החשדות כנגדו והוא מшиб: "אני יודע, אבל אני לא רוצח... אני לא רוצח, זה היה בטיעות". החל לבקש מהחוקרים לספר את השתלשלות האירוע מתחילה. מסר לשאלת חוקר במה ذكر את המנוח: "זה היה משה על האופנו, זה היה משה שתלשתי ככה, מה שהוא היה, זה לא היה שם סיכון ושם כלום, נשבע לך, זה לא היה סיכון, תבדוק את זה גם". מסר כי ראה את סרטון האירוע וזה אכן הוא. מסר כי "לא תכננתי שהוא יפגע לו בלב עצמו...". מסר כי רצה לדוחף אותו, שיפחד אותו, ייזוז והוא נראה פגע לו בלב. מסר כי נבהל באותו רגע והבין "שהחטים שלי יילכו גם". מיד ברוח מזירת האירוע.

מסר כי לא יודע איפה החלק שבו מהאופנו, נראה נפל בזירה. מסר כי גם הוא נחתך מהו חלק בידו. וכי אין יודע אפילו מה זה החלק הזה שתלש. מסר כי מהפחד מסר את הטלפון האישי שלו "נתתי אותו לחבר, לה... זר��תי אותו פשוט, אני לא יודע איפה, אני ניפצתי אותו, זרקי אותו".

המשיב מסר כי כל רצעה זה לדוחף את המנוח, "...לא כיוונתי לכולם, רציתי שיזוז ממני, הוא היה קרוב אליו מאוד, אני מצטער..". מסר כי אין יודע איך החלק הזה שהוציא מהօפנו בכלל נכון בו. מסר כי לא יודע מכך.

מסר כי אמר לחברו מוסטפא שיקח ממנו את האופנו מהסיבה: "אני לא רוצה קשר לכל מה שקרה בכלל". ומוסטפא אמר לו להסביר את האופנו בחוץ בחזר ושהוא יגיע למחרת לקחת, לדבריו אין יודע מי הגיע ללקחת את האופנו.

לגביו החלק שתלש מהօפנו, מסר כי זה היה מודבק עם דברך דו צדדי, חלק מפלסטיק שהוא הדיביך לשם יופי. ולאחר האירוע הוא ניקה את האזור.

לשאלת חוקר מודיע לא השאיר כבר באותו יום את האופנו אצל מוסטפא השיב: "כי לא ידעתني שהבן אדם מת ושיש סרטן ושבבית חולים קבוע מוות, ולא ידעתני כמה זה חמור".

מסר כי התקשר לחבר בשם "נתי" ביקש ממנו טרמאנטי שמוריד צבע וմדקקות וכי נתן לא שאל בשבי מה. מסר כי עם הטרמאנטי הוריד צבע מחלקים באופנו בצדיו לשנות את חזות האופנו לחזות המקורית שלו. מסר כי אין זכר אם נתן או מוסטפא הביאו לו טלפון נייד, מסר כי אין זכר בכלל שביקש.

המשיב מסר בחקירהו מספר פעמים את השתלשלות האירוע, חזר על כך שהתכוון להזיז, להרטיע, לדוחף את המנוח. וכי החפש זה "סתם אה.. חתיכת ברזל בצעב. ברזל אלומיניום, אני לא יודעת מה זה, ממש זה עשי, זה נתנו ליופי....." אין זכר אם הוא או חבר הזמןו את זה לפני כשנה מעלי אקספרס. ומסר כי: "אני לא עשית תנועה של לדקור, אני פשוט רציתי להזיז אותו אייכשהו, גם הוא עשה ככה עם הידים". ואח"כ מסר כי ברוח מהמחשבה שהמנוח נדקר.

9.5 **הודעת המשיב מיום 27.11.22** - לשאלת חוקר איך נראה הכל' שעימו ذكر מסר כי "כל' עבודה רגיל שאינו פותח אותו את הברגים לעפעמים..". מסר כי הוציא את זה מהכיסוי "תפוס בכיסא" ולדבריו מהבהלה זרק הכל'.

- 9.6 הודיעתו של המשיב מיום 28.11.22 - שמר על זכות השתייקה לאורך החקירה.
- 9.7 הודיעתו של המשיב מיום 29.11.22 - שמר על זכות השתייקה לאורך החקירה.
- 9.8 הודיעתו של המשיב מיום 4.12.22 - שמר על זכות השתייקה לאורך החקירה.
- 9.9 הודיעתו של המשיב מיום 8.12.22 - שמר על זכות השתייקה לאורך החקירה.
- 9.10 הודיעתו של המשיב מיום 11.12.22 - שמר על זכות השתייקה לאורך החקירה.
- 9.11 הודיעתו של המשיב מיום 15.12.22 - שמר על זכות השתייקה לאורך החקירה.
- 9.12 הודיעתו של נתן שריפוב מיום 24.11.22 - מסר כי מכיר קרוב את המשיב כחצי שנה, נפגש עימנו ארבעה, חמישה פעמיים בשבוע. לפני שהגיע אליו לאחרונה הוא ראה את הסרטון של האירוע. זיהה את המשיב כרכיב באופנו הטי מקס, זיהה גם את הקסדה. ומסר כי המשיב כל הזמן לובש בגדים בצבע שחור.
- מסר כי המשיב התקשר אליו ב�отקע של ה 24.11.22 מהטלפון של חברה שלו. וביקש שירכוש לו טלפון וכן מהו מטמבר שמוריד צבע. מסר שהם נפגשו מחוץ לבית ומסר כי המשיב "היה צזה לחוץ, בסטרס, לא...לא צזה דבר".
- מסר כי בהמשך שוחחו שוב ובאחת השיחות אמר למשיב "איך עשית דבר צזה? מה אתה מפגר? מה אתה סתום?" מסר כי המשיב לא ענה לו ומסר כי אמר לו צזה עניין של זמן עד שיתפסו אותו. מסר כי הוא הראה למשיב את הסרטון וכן דיברו על סרטון זירת האירוע.
- מסר כי המשיב השיב לו: "חושבים בכלל צזה מישהו ערבי, לא יודעים צזה אני, אין להם איך להגיע אליו". מסר כי לדעתו המשיב לא ראה את הסרטון של האירוע לראשונה, כי הוא לא תרגש מזה. מסר כי מדובר בסרטון שצולם מצלמת הרכב.
- מסר כי המשיב ביקש ממנו להגיע לקחת את האופנו ושהוא סירב, מסר שהמשיב אמר לו שהוא לא נראה כמו הבוחר בסרטון, שכן הבוחר בסרטון נראה יותר שמנמן. מסר כי אמר למשיב שלא עווה את זה וש"כ המקום חם שמה.." אמר לו צזה "תיק קטלני". התרשם כי מהקהל של המשיב שהוא התבאס מזה ואז סיים את השיחה.
- 9.13 הודיעתו של נתן שריפוב מיום 27.11.22 ساعה 11:09 - חזר על גרסה שמסר כי המשיב נראה על ידו הולך עם מברג בחגורה.
- 9.14 הודיעת של ילנה גולטייאיב מיום 23.11.22 ساعה 20:30 - מסרה כי הסתכלה לאזר שבו המנוח קיבל את המכה "ולא ראיתי כלום לאدم לא כלום.." מסרה כי אמרה לרופא כי "שהוא קיבל מכחה ואני ראיתי בידיהם של התוקף משאו חד ביד אני ראיתי ידית של אותו כלי, בגלל זה אני אמרתי שהוא נזכר".

9.15 הודעת של ילנה גולטיאיב מיום 5.12.22 שעה 15:01 - מסרה את השתלשלות האירוע. נרשם כי: "העדה מדגישה שלא ראתה את הלהב של כלិ הדקירה, חשבה שאותו רוכב האופנו פשוט דחף את יורי, נתן מכחה. אבל כאשר רוכב האופנו היזז את ידו חזקה, כף ידו נפתחה קצת - ואז הבדיקה העדה שאותו רוכב האופנו מחזיק באותו יד ידית רב צבעונית אז חודה שאולי זאת לא הייתה סתם מכחה, אלא דקירה".

העדה צינה מספר פעמים במהלך החקירה כי "**הוא הביא דקירה של בנאדם שיודיע לרצוח, יודע להביא כליה מכות, יודע לעובוד עם נשך צזה, מדגישה כי בנאדם שלא רצח כבר- לא יוכל להביא מכחה עצת שירות לבב**". צינה מספר פעמים כי ראתה ידית צבעונית בידו של רוכב האופנו, כאשר היזז את ידו אחרת.

מסרה כי קורבן העבירה אמר שאינו מרגיש טוב והצמיד את ידו לחזה במקום בו קיבל את המכחה מרוכב האופנו. כן הסבירה כי כששאלו אותה אם היא בטוחה שהייתה דקירה, היא ענתה שלא, אבל ראתה את הידית ולכן היא החלה לצעק את המילה "דקירה" או "עלקירה". הדגישה כי הייתה בבלבול ולכן צעקה שצער לבודוק את בעלה שוב.

9.16 דוח פעללה של גריידי ציל מיום 23/11/22 שעה 18:33 - מסרה כי אשת הקורבן מסרה כי התווכחו עם בחור על אופנו והוא נתן אגרוף בחזה של הקורבן ולאחר מכן הקורבן התמוטט. צוין כי תחילתה צוות מד"א שללו פצע דקירה ומסרו כי מדובר באירוע רפואי. לאחר מנשך הדוח ציין כי הבחן על לחזה הקורבן בצד שמאל מתחתתו לקו פטמות שריטה הנראית טרייה. ולאחר מכן כונן מד"א מסר כי ככל הנראה מדובר בפצע דקירה קטן.

9.17 דוח פעללה של סמ"ר אשטמקר שובל מיום 23/11/22 שעה 18:33:22 - מסרה כי פגשה בלילה האירוע את אשת הקורבן, שמסרה ברוסית ואיש מד"א תרגם אותה, "זו מסרה כי ראתה אופנו אשר התווכח איתה ועם בעלה והוא ניסה לצלם אותו, לפטע הביא לו מכחה בחזה, לא בטוחה שראתה סcin". צינה בדוח כי בדיוח ראשוני של מד"א לא דובר על פצע דקירה אלא שריטה קטנה.

9.18 סיכום ביקור במחלקה לרפואה דחופה מיום 23.11.22 שעה 18:58 - מצוין כי סיבת הפניה הינה "דקירה". בחלק של תלונה בקבלת למין מיוחד: "**דקירה בבית לחזה שמאל**". מצוין כי הובא ע"י מד"א אשר בוצע לו כ 20 דקודות עיסוי מכני והנשמה, לאחר אירוע דקירה בבית לחזה שמאל. מצוין בדוח "**אזור דקירה בבית לחזה שמאל כ-3-4 ס"מ ללא אמفيזימה תת עורית ללא דם**".

9.19 דו"ח נתיחה ד"ר אלון קרפסין מיום 05.01.23 - מתוך חוות הדעת מצין הרופא הפטולוג כי בחזה בין הפטומות נמצא 3 מוקדי התיבשות העור בקוטר עד כ- 0.5 ס"מ. בגוון חום - צהבהב. בחזה מימין בקו בית השחי הקדמי, נמצא חתך ניתוחן אופקי באורך כ- 4 ס"מ, מהודק באמצעות פסיקות מתקניות. בחזה משמאלי בשליש העליון באזורי תחת בריחי בגובה המרוחק הבין ציל'י השני במרחיק וכ- 7 ס"מ מהקו האמצעי הקדמי נמצא פצע דקירת מחת בגוון צהבהב. מחזה משמאלי בגובה בין השלישיים והימני של פצע חתך ניתוחן אופקי באורך כ- 22 ס"מ, נמשך עד קו בית השחי השמאלי האחורי הממצא מהודק באמצעות פסיקות מתקניות. בהמשך מתאר הרופא הפטולוג את הפגיעה הקווית המהודה באמצעות סיכות מתקניות. שהוא מצין שהקצה העליון השמאלי של הפגיעה מתפצל מהחתך הנוכחי.

שתואר בחזה משמאל. לאחר הסרת הסיכות נמצא פצע שהוא כנראה פצע את דקירה אלכסוני ימינה ומטה. באורך של 2.7 ס"מ. שלו היפצע ישרים והקצת התחתון ימני שלא נראה חד. בבדיקה לעומק, תעלת הדקירה בכיוון ימינה אחרת ומטה והוא עוברת ברקמות הרכות של בית החזה. המרווח הבין-צלעי השמאלי הרביעי, בקרום הצדר, בקרום הכפרות ובdown החדר השמאלי של הלב. נמצאת תעלת המחברת בין שני היפצעים שהמרחיק ביניהם כשלושה ס"מ. אורך תעלת הדקירה דרך Down בית החזה כשנתים וחצי ס"מ. אורך תעלת הדקירה דרך Down של החדר השמאלי שני ס"מ. בסיכון חווות הדעת נרשם כי נגרם מותו של המנוח כתוצאה מנזק חמור ללב שנגרם בעקבות דקירה בחזה (מצאה שסומן 5 א'). הדקירה בחזה נגרמה ממחפש חד בעל לפחות שפה מושחתת אחת, כגון להב של סכין או חפץ אחר דומה. מרשם כי נמצא פצע חטף דקירה בחזה משמאלי (שסומן 5ב') שאורכו על פני העור כ- 0.4 ס"מ ועומקו דומה. פצע זה נגרם מחבלת חדה - "יתכן מדקירה". הממצא לא עבר דרך שריר בית החזה ולא חדר לחלל הצדר. הרופא המנתה קבוע כי לא ניתן לקבוע בוודאות ממה נגרם חתק זה (5ב') ואולם ציין כי יתרון שהדבר קרה ממחפש בעל קיצה חד, לא ניתן לשלוול כי איפילו קרה במהלך הענקת טיפול רפואי. במסגרת חווות הדעת ציין הרופא המנתה כי מגנון המוות וסיבתו, הם מקור לבבי בעקבות פצע הדקירה בחדר השמאלי העשתה פגיעה ביכולת הייעילות של התקcoesות שריר הלב, דבר שהביא לפגיעה מכנית בשלמותו, והן לפגיעה אפשרית בהולכה החשמלית של הלב. בנסיבות האלו חוסר היכולת של הלב לספק את הדם לגוף גרמה בעקבفين להפחיתה בזרימת הדם מהלב דבר שגורם בסופו של דבר למותו של המנוח. בנוסף נרשם כי כתוצאה מהדקירה והנזק שנגרם ללב נגרם הצטברות של דם, דבר שגורם לכינסת האויר לחלל הצדר ולעליה בלוץ בתוכו. שהביא להגבלה התפשטות הריאה, כניסה לאוויר לחלל הצדר והצטברות הדם גרמו לדחיקה של הריאות, שהביאה לירידה באספקת החמצן לרקמות ולקיפוח נשימתי. עוד נרשם כי כתוצאה מההידום בחלל הצדר הן מהלב והן מכלי דם של בית החזה, הדבר הביא לאיבוד דם מהיר. ירידה חדה ומהירה בלוץ הדם גרמה לפגיעה חמורה באספקת הדם לאיברים חיוניים ומובילה למות. שילוב של הלם לבבי, הלם תת נפחי, קיפוח נשימתי התפתחו בעקבות הדקירה בחזה, גרמו בסופו של דבר למותו של המנוח. עוד ציין הרופא כי כל אחד מהמנגנונים שפורטו יכול היה לגרום למות בפני עצמו. במסגרת חווות הדעת התייחס הפטולוג כי לא נמצא ממצאים חבלתיים אחרים על גופו של המנוח. כמו גם במסגרת חווות הדעת התייחס למחלת טרשת העורקים ממנו סבל המנוח אולם קבוע כי לא היא זו שגרמה למותו של המנוח.

10. לאחר עיון בחומר הראיות אני מוצא קבוע כי ההסבר של ההגנה לריאות בתיק החקירה אינם אפשרי נוכח סתיות והעדר הגיון שבगרטת ההגנה. הסבר ההגנה וגורסת המשיב במסגרת דין ראיות אינם מסתדר עם הראיות המצוית בתיק החקירה. ב"כ משיב טען כי המשיב לא ذكر את המנוח, אלא נתן לו מכחה בחזה. בנוסף טען כי המשיב לא יצא דבר. טענה זו סותרת לחולוטין את גרסתו של המשיב עצמו כפי שהוא עולה מחקירתו השנייה מיום 26.11.22 וחקירתו השלישית מיום 27.11.22 בה הודה כי ذكر את המנוח עם מברג. הסתרה של התזה החדש סותרת את גרסתו במשפטה, הן לעניין העובדה כי המשיב ذكر את המנוח והן לעניין העובדה כי הוא אוחז בדבר מה בידו. הסתרון סותר לחולוטין גרסה זו. בסרטון ניתן לראות בבירור כי המשיב לוקח משחו מהאופנעם הוא אוחז אותו בידו מניף את ידו לאחר מכן כדי תונפה הולם במנוח. ידו נהדף לאחור וניתן לראות כי הוא אוחז בדבר עגול שמרכו בוחק. הגרסה לפיה המשיב לא ذكر את המנוח, היא גרסה שאינה مستדרת עם מה שנראה הסרטון ועם גרסתו במשפטה.

11. טענתו השנייה של הסגנור במסגרת הדיון בראיות גם היא נסתרת. הטענה כי אשת הקורבן לא ראתה דקירה וגם במיד"א מלבד הפרמידיק אף אחד לא ראה דקירה. בשתי ההודעות הראשונות של אשת המנוח היא מצינית כי חודה שמדובר בדקירה. היא ראתה את המשיב הולם במנוח, תוך שהיא רואה שהוא אוחז بيדו בעצם כלשהו. מיד היא הסיקה כי המנוח נזכר גרם לה לבקש לראות את בית החזה של המנוח ונינתן לראות זאת בסרטון. המנוח ואשתו עומדים על אי התנועה והמנוח מראה לבת הזוג את בית החזה. העובדה כי השניהם לא ראו את סימני דקירה קשור בצורה ברורה לממצאים בניתיחה מדובר בסנטימטרים בודדים של דקירה בחלק החיצוני של בית החזה. משכך לא ראתה בת הזוג את הדקירה, אולם לא ניתן להתעלם כי מיד לאחר הדקירה המנוח מתמוטט על אי התנועה.

12. גם העובדה כי מד"א שהגיעו למקום לא ראו את הדקירה מלבד הפרמידיק, אין לה שום אחיזה בחומר החקירה. אצין כי בנגד לטענתו של הסגנור רשם בדוח הרפואית של מד"א "תלונה עיקרית: הח"יאת טראומה, חבלה חרודרת בחזה שמאל". לא ברור לי מהיין שב הסגנור כי נציג מד"א לא ראה שמדובר באירוע דקירה. בהמשך הדז"ח מצין בדוח מד"א כי המנוח שכב על אי תנועה, מחוסר הכרה, ללא נשימה ספונטנית, כאשר רשם בדוח "נצחחה חבלה חרודרת באוזר פטמה שמאל". דוח מד"א מדבר בעד עצמו, והוא סותר לטענות את טענת הסגנור לפיה במיד"א לא ראו דקירה מלבד הפרמידיק.

13. הסבר הסגנור כי כל מה שעשה המשיב, הוא להלום ב痴זה של המנוח, אינו מסתדר עם התוצאה הקטלנית. אם אכן גרסתו כי הוא סה"כ הלם בבית החזה של המנוח הרי שתוצאות הנתיחה סותרות לחלווטין את סיבת המוות לה טען הסגנור. במסגרת חוות הדעת הפטולוגית אין שום הסבר שיש בכךו להסביר את מותו של המנוח כתוצאה ממכת אגרוף. המנוח התמוטט כבר במקום האירוע ולמעשה נעשו מאותו רגע ניסיונות החיהה של המנוח.

14. טענה נוספת נתמכת כלל בחומר הראיות, היא שמוות של המנוח נגרם כתוצאה ממחלות רקע ובונוסף נטען כי "דקירה" שנמצאה בגופו של המנוח נגרמה כתוצאה מהטיפול הרפואי במנוח. טענה זו היא טענה שאין לה שום בסיס בחומר הראיות. המשיב לא הגיע שום חוות דעת התומכת בטענה זו. ההפר בחוו"ד הפטולוגית רשם בפירוש כי נשלה אפשרות שסיבת המוות אינה הדקירה הקטלנית. לא ניתן להתעלם מהעובדה כי מדובר בתיק המתנהל כבר למשך שנים ואמ הינה בידי המשיב להציג חוות דעת כזו היה עשו כן. חוות הדעת המזכירה בתיק החקירה מתייחסת לדקירה, מצינית באופן מפורש כי מדובר בדקירה שנגרמה מעצם חד. הרופא הפטולוג מתייחס לאפשרות כי נגרם ללב נזק גם כתוצאה מניסיון ההחייה, אולם חוות הדעת יודעת להפריד בין הדקירה שנגרמה כתוצאה מאירוע האלים לבין החתק שוגרם כתוצאה מניסיון ההחייה. חוות הדעת מתייחסת להבדלים שבין הפגיעות בלב וכן התוצאות שגרמו כל אחת מאותן פגיעות. ניסיונו של המשיב לקשר בין הפגיעות השונות בלב אינה מבוססת על שום חוות דעת שיש בכוונה לאש טענה זו. כיוון שה חוות הדעת הפטולוגית מסבירה בצורה הגיונית את מנוגנון הפגיעה במנוח והוא היחידה הק"ימת בשלב זה בפני בית משפט. אני מוצא לדוחות את הטענה החלופית של המשיב כי מותו של המשיב נגרם כתוצאה מהטיפול בו. גם הטענה כי המשיב נפטר ממחלות רקע אינה מבוססת על דבר מלבד ספקולציות שאין להם שום בסיס עובדתי והן סותרות לחלווטין את חוות הדעת של הרופא הפטולוג.

15. לא ניתן להתעלם מהטענות שהעלתה ב"כ המשיב הסותרות את אמירות המשיב, כפי שהן את חקירת המשיב ביום

26 בנובמבר 2022. למשיב המשיב מודה בביצוע העבירה הוא לא נותר במקום כדי לוודא את תוצאת מעשו. גרסתו במשפטה, כי בה כדי להביא למסקנה כי קיימות ראיות לכואורה כנגדו. המשיב במסגרת ניהול ההליך יצטרך להסביר את הדברים שהוא אמר במשפטה. לא מצאתי בטענות שהעלה סניגור שום ראייה לחקירה לא הוגנת. כל שיש לפנוי כתם בשלב הנוכחי, לעין בחומר הגולמי מבלי שאני יכול לקבוע מהימנות דבריו של המשיב, להתייחס לדבריו במשפטה כדברים שנאמרו בצורה ספונטנית ויש בהם מן האמת. לגרסתו של המשיב בשלב הראשון של החקירה הוא אכן ذكر את המנוון הוא לא סבר כי הביא למותו. הוא עזב את המקום וכאשר בהמשך נודע לו כי תוצאות מעשו היו קטלניות הוא ניסה לשבש את החקירה.

16. בהיעדר תשתיית ראייתית שיש בכוחה כדי לאשש את טענות המשיב וגרסתו כפי שהועלתה בדיון בראיות אני מוצא לדוחות את התזה של ההגנה לאירועים בכתב האישום. מנגד הראיות הקיימות בתיק החקירה משושות את תזה התביעה. הגיונים של דברים אינו תומך בגרסה של המשיב לפיה כל שהוא עשה, זה נתן מכח בחזזה של המנוון, שכן אם ככה היו פניו הדברים לא היו צריכים כלל להיות סימנים בחזזה של המנוון בשלב שבו מד"א הגיע לשטח. שכבר אז נצפית חבלה חוזרת באזרע פטמה שמאל. אם אכן גרסתו של המשיב הייתה יכולה להתකבל וכל מה שהוא עשה זה נתן מכח בחזזה של המנוון הייתה צריכה להיראות במקום המכחה, חבלה יבשה ולא חבלה חוזרת כפי שנצפתה על ידי מד"א. לאחר עיון בחומר החקירה אני מגיע למסקנה כי כבר בשלב הראשון בטרם נפתח בית החזה של המנוון ובטרם דיקור בית החזה של המנוון, נעשה שימוש בכלים חד בעת הפגיעה במנוון.

17. סוף דבר, אני מוצא לקבוע כי מתקיימות ראיות לכואורה ברמה הנדרשת בשלב הנוכחי לגבי עבירות ההמתה, שיש בכך להביא להרשעתו של המשיב בעבירה המוחסת לו. אני קובע כי קיימות ראיות לכואורה לגבי עבירות שבושם ההלכים וזאת בהסתמך על הסכמתו של המשיב לקיום של ראיות אלו.

ניתנה היום, ד' אדר א' תשפ"ד, 13 פברואר 2024, בנסיבות
הצדדים.